



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De vsuraria in Frechene, quae mortua denarios numera[n]tes imitabatur,
cap. 40.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Christi fidelis prædicator, lætus expira uit. **APOLLONIVS**: De confessione non dubito quin valde sit bona, secundum quod tertiæ distinctionis plurima probant exempla. **CÆSARIVS**: De morte iustorum hæc dicta sufficiant, de quibus etiam in superioribus multa exempla redundant, quæ recapitulare super- sedeo, quia ad mortes malorum festino. Quam misere, quam horribiliter moriantur vsurarij, auari, pecuniosi, dolosi, superbi, prædones, homicidæ, contentiosi, luxuriosi, vitijsque similibus subiecti, quæ Apo- *Gal. 5.* stolus appellat opera carnis, quibusdam tibi pandam exemplis.

CAPVT XXXIX.

IN ciuitate Metensi, sicut mihi narrauit Abbas quidam ordinis nostri, vsurarius quidam defunctus est, auarus nimis: qui cum moriturus esset, supplicauit uxori suæ, vt crumenam denarijs refertam iuxta *De morte malorum, & primo vsurarium.* se poneret in sepulchrum. Quod cum illa fecisset, quanto secretius potuisset, tamen latere non potuit. Accedentes aliqui, sepulchrum latenter aperuerunt, & ecce duos ibi conspiciantur bufones, vnum ex ore crumenæ, alterum in pectore: ille denarios ore de crumena extrahebat, iste suscipiens extractos cordi eius immittebat, ac si dicerent: Nos pecunia satiabimus cor tuum insatiabile. Quibus visis, illi timore perculsi, terram rejicientes fugerunt. Quid putas anima huius pati in inferno, a vermibus immortalibus, si tam horrenda in eius corpore demonstrata sunt in sepulchro? Non minus horrendum est quod sequitur.

CAPVT XL.

IN villa Frechene, quæ ad vnum miliare distat à Colonia, matrona quædam morabatur Iutta nomine, moribus quidem satis composita, sed vsuraria: de quo vitio cum sæpius argueretur à Suppriori nostro Gerlaco, qui tunc temporis ecclesiam iam dictæ villæ regebat, emendationem quidem promisit, sed non seruauit. Tandem in peccatis suis mortua est: & propter tumorem corporis, ne foeteret, posita est super terram. Et ecce, diabolus manus eius &

brachia mouit, ad instar numerantis pecuniam: miserum est pro Gerlaco, ut diabolus à vexatione corporis exorcismis cohiberet: quod cum fecisset, corpus quieuit, & cum adjurare cessaret, illud non cessauit, nunc crura nunc manus mouendo. Tunc tollens aristas, aquæ benedictæ intinxit, & ori eius immisit, quas illa audivissimè masticare cœpit, tandem tollens stolam, cum exorcismo collo eius circumligauit, sicque dæmones ab eius corpore compescuit. Erat ibi tempore eodem rusticus quidam, qui dicebat sacerdoti: Scias domine, quòd diabolus in hac nocte stupenda operabitur in hoc corpore. Referam enim vobis simile, quod temporibus contigit pueritiæ meæ.

CAPVT XLI.

FVerat in Bacheim, villa proxima, famosa quædam vsuraria: hæc cum moritura esset, campum totum coruis ac cornicibus vidit repletum, & clamauit fortiter: Ecce modò appropinquant foris ad me. Et adiecit; ô wi, ô wi, modò sunt in tecto, modò in domo, modò pectus meum laniant, modò animam meam extrahunt, sicque cum vlulatu efflauit spiritum, à dæmonibus ad inferos deducendum: qui eadem nocte corpus de feretro, multis, qui aderant, videntibus tollentes, vsque ad tectum leuauerunt, & cum trabi impingerent, iuxta limen ostij illud eadere sinentes, confrerunt. Exincta sunt luminaria, fugerunt homines, manè in iam dicto loco corpus reperientes, quod bestiali sepulturæ tradiderunt.

CAPVT XLII.

IN diœcesi Coloniensi ante paucos annos miles quidam defunctus est nomine Theodericus, vsurarius admodum nominatus: hic tandem infirmatus, materia ascendente in cerebrum, factus est phreneticus: qui cum quotidie dentes & os moueret, dixerunt ei ministri sui: Quid comeditis domine? Respondit ille: Denarios ego mastico. Visum ei fuerat quòd denarios ori eius dæmones infunderent: Non possum, inquit, sustinere dæmones istos, portate me ad monasterium Rode, boni illi homines sunt, fortè auxi-